

Станка е сѣно пластила.

(Пѣе се на хоро).

186.

Бързо

Стан-ка е сѣ-но плас-ти-ла,
Стан-ке ле, бѣ-ло мо-ми-че

Станка е сѣно пластила,
Станке ле, бѣло момиче,
Със тѣхното си ратайче.
До пладне сѣно пластили,
Отъ пладне купни градили.
Младенъ на Станка говори:
— „Станке ле, чорбаджийке ле,
Майка ти, Станке, поржча:
Ако сѣното не сберемъ,
Ако купнитѣ не сградимъ,
Двамата тука да спиме.“
Младенъ го каза на шега,
Станка го взела истина.